

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga o stwierdzenie nieważności skierowana jest przeciwko decyzji Komisji C (2016) 6591 final z dnia 10 października 2016 r. (sprawa M.7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia [Dz.U. 2016, C 374, s. 1]).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, w danym wypadku w zw. z pkt 147 skonsolidowanego komunikatu Komisji w kwestiach własności na podstawie rozporządzenia (WE) nr 139/2004 (zwanego dalej „skonsolidowanym komunikatem w sprawie własności”)

Skarżąca w ramach zarzutu pierwszego podnosi, że Komisja nie jest właściwa w przedmiocie badania spornej fuzji. W wypadku gdyby prawidłowo nie postrzegano skarżącej jako zainteresowanego przedsiębiorstwa, nie byłyby spełnione przesłanki wartości progowych obrotu na podstawie art. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

2. Zarzut drugi dotyczący błędów w uzasadnieniu

Skarżąca w tym miejscu podnosi zarzut, że Komisja wprawdzie zwraca uwagę na istnienie wyjątku określonego w pkt 147 skonsolidowanego komunikatu w sprawie własności, jednak bez wyjaśnienia, że przesłanki ku temu faktycznie wystąpiły.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – RRTec v EUIPO – Mobotec (RROFA)

(Sprawa T-912/16)

(2017/C 063/46)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: RRTec sp. z o.o. (Gliwice, Polska) (przedstawiciel: T. Gawrylczyk, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mobotec AB (Göteborg, Szwecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający element słowny „RROFA” – zgłoszenie nr 12 699 534

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5.10.2016 w sprawie R 2392/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

Naruszenie Artykułu 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2016 r. – Fininvest i Berlusconi/EBC

(Sprawa T-913/16)

(2017/C 063/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strony skarżące: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (Rzym, Włochy), Silvio Berlusconi (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli oraz A. Saccucci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 25 października 2016 r. „sprzeciwiającej się nabyciu kwalifikowanego udziału w spółce celowej przez nabywców”;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji przyjętej przez Europejski Bank Centralny w dniu 25 października 2016 r. (ECB/SSM/20016-7LVZ)6XRIE7VNZ4UBX81/4), na podstawie art. 22 i 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. 2013, L 176, s. 338) (zwaną dalej „CRD IV”), art. 1 ust. 5, art. 4 ust. 1 lit. c) i art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.u. 2014, L 141, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego”, a także art. 19, 22 i 25 tekstu jednolitego włoskich ustaw z zakresu bankowości i kredytów, w której to decyzji Europejski Bank Centralny sprzeciwia się nabyciu przez Finanziaria d'Investimento Fininvest S.p.A. kwalifikowanego udziału w instytucji kredytowej (spółka celowa).

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą osiem zarzutów podzielonych na trzy grupy.